

אסף בן-מנחם, "שאול ואנשי יבש גלעד"

אהבה ממבט ראשון / ספטמבר, 1997

עוד בטרם התחלתי לעסוק באמנות באופן מקצועי ואינטנסיבי החלו להאסף על קירות הבית עבודות מונוכרומיות באין ספור גוונים של שחור-לבן, רובן ככולן עבודות נייר. מבלי להזדקק לתיאוריה, לדיון או לפרשנות, כחוט השני חלף ביניהן מקצב של קווים ותנועה, ביטוי פואטי מאופק, נגיעות מרומזות בדימויי מציאות בלתי מוגדרים. 'הסוד' שאצרו בתוכן היה גירוי מענג לדימוי אתרים חסרי שם.

עתה, בזו אחר זו מתחלפות אצלי התערוכות, ציורי שמן על בד גדולי מימדים, לוחות מתכת כבדים, עבודות תלת-מימדיות ומתמקמים בחלקיו השונים של הבית. באופן בלתי מובן, תמיד נראה, שנוצרו ונבראו בדיוק למקום בו נתלו או הועמדו. להתרגל אליהם במשך התקופה בה הם מוצגים, זו הרפתקה. הדיאלוג הבלתי פוסק, ההתבוננות בהם בשעות שונות של היום, הקשב - הינם מסע מרתק של גילוי ופיענוח. אבל, במקביל, עדיין שמור מקום לעבודות הקאמריות, ששפתן אינטימית, לעיתים חושנית, שהרהור שבהן הוא הדבר, יותר מהאמירה, שנוכחותן חזקה דוקא בגלל פשטותן.

בגלריה של קיבוץ כברי מוצג חלק מהאוסף. כל העבודות מבטאות אמונה במעשה האמנות, ואהבה רבה, תודתי נתונה לכל האמנים שיצירתם מאפשרת את חסד ההתגלות.

דפנה נאור